

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388144160/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

restiller jeg Dem min Contubernal, velærværdige Hr. Mads Buk, privilegeret Søvnforstyrret paa Ulvedal, samt Vicegartner sammesteds, som og adjungeret *cum spe successus* hos Degnen i Ulstrup.»

Hvad det dog er for en velsignet Gave, denne snaksomme Munterhed, der som et electricisk Stød meddele sig Alle, og tvinger selv den Bedrøvede til at lee med Taarer i Øjnene! at kunne vende den lyse Side op paa alle Ting, gribe enhver Glæde i Flugten, spøge med Vid, og skjæmte uden at fornærme. Herredsfogden – uagtet hans ungdommelige Udseende var han en Mand ind i de fyrgetyve – besad i høj Grad dette lykkelige Talent; og ansaes derfor med Rette som Sjælen i alle Selskaber. Vort fik nu først ved hans Ankomst rigtig Liv; og det forekom mig virkelig, som vi hidtil havde savnet ham. De to Andre vare vakkre Ynglinger, begavede med en Deel af hans Lune og hele hans Godmodighed.

Da der endelig opstod en Pause i Latteren, erindrede vi den fjerde Medrejsende. Ingen af de Tre kjendte videre til ham, end at han var Kjøbmand og heed Andersen. Han var stødt paa dem i Gjæstgivergaarden i Veile; og da han strax viste sig som en dannet og meget behagelig Mand, havde de ikke taget i Betænkning at tilbyde ham en Plads paa deres Vogn, saasom han netop skulde denne Vej. I det samme traadte han ind; og efter at være paa Anmodning forestillet Vert og Vertinde, sagde han med en Verdensmands Belevenhed: »dersom Undskyldninger kunde forsvare min Paatrængenhed, eller om jeg troede at de forlangtes, vilde jeg gjerne frembære dem; men disse Genier har lovet at tale min Sag« – her afbrødes han ved det elskværdige Ægtepars hjertelige Velkommen! og endnu inden at være gjort bekendt med os Andre, vedblev han: »jeg er Kjøbmand – i yngre Dage Sømand – og kommer fra Cap for at besøge mit Fødeland, som jeg ikke har seet i to og tyve Aar; men meest for at see min eneste Broder, som jeg i al den Tid slet ikke har hørt noget til. Han boer her i nærmeste Kjøbstæd, og er Conrector –» her vendtes Alles Øjne til Denne: han sad bleg og skjælvende, og formaacde ikke at rejse sig; neppe nok at frembringe de Ord: »Christian! er det Dig?» Brødrene sank i hinandens Arme.

Min ædle Vens Overraskelse var saa meget større og frydeligere, som han allerede i mange Aar havde troet Broderen dod, da der siden hans første Udrejse til China ikke var indløben anden Efterretning fra ham, end at han var forbleven i det usunde Batavia. Hans bestan-